

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De secretum reuelatione. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

dum est, qui se solus nouit. Sed in aliis verum est quod dicitur. Cor. 10. Non qui se ipsum commendat, ille probatus est, sed qui Deus commendat. Ille qui iactat se, est idolum seipsum colens; & de seipso cantans. Ipse similis est gallinae, quae postquam fecit oum, non cessat clamare donec perpenditur, quod ouum fecit: & si ouum amittit. Sic ille qui iactat se, tacere non potest, donec bonum opus, quod fecit amiserit. ¶ Tertio potest valere contra hoc peccatum, si ostendantur mala quae ex eo consequuntur. Notant ergo quod ex hoc peccato sequitur iurgia. Vnde Prover. 28. Quis iactat & dilatatur, iurgia concitat. Sequuntur etiam inde odium. Vnde Sapiens: Virtuosa tactatio est, assertaque audientibus non tammodo fastidium, sed plerunque odium. Hoc tamen sciendum est quod licet viris bonis opera tua bona quandoque dicere ad Dei gloriam. Vnde 2. ad Cor. 11. dicit Paulus: Aestimo enim me nihil minus fecisse a magnis apostolis. Licet etiam ea dicere ad reuelationem spei. Vnde Esa. 38 dicit Ezechias: Memento quod a domine quomodo ambulauerim coram te in veritate.

De secretorum reuelatione.

C A P . XVII.

A Secretorum reuelatione debent hominem cohibere, tria. Primum est, hoc quod legitur Ecc. 27. Qui denudat arcana amici, perdit fidem. ¶ Secundum est, quod legitur Ecc. 11. Et concordatio ad amicum, excepto conuicio & improposito; & superbia, & mysterij reuelatione, & plaga dolosa. Vnde reuelatio secreti est unum eorum, de quibus vix fit concordatio. ¶ Tertium est hoc, quod si aliquis infamatus fuerit illa reuelatione, vix potest ei restituiri damnum quod suscepit. Vnde Prover. 28. Quis viserunt oculi tui, ne proferas in iuglio citio, ne postea emendare non possis cum de honestaueris amicum tuum.

De peccato indiscretæ comminationis.

C A P . XVIII.

P Ecclatum indiscretæ comminationis fugere debemus. Primo exemplo Christi, de quo legitur 1. Pet. 2. Qui cum patetur, non comminabatur. ¶ Secundo debet cohibere ab eo ut demum locum timori Dei. Vnde Ecclesi. 19. Corripe amicum antequam comminantis, & da locum timori Altissimi. Altissimi timori dare cum, qui potius vult quod homines dimittat peccare timore Dei quam timore humano. ¶ Tertio, quia comminationes multum offendunt hominem, & multa mala inde sequuntur. Eccles. 22. Ante sanguinem maledicta, & contumelia, & mina. ¶ Quarto cauendum est a comminationibus, ne scutiores nos ostendamus quam simus. Homo qui comminari consuevit, ostendit se scutiorem quam sit, quia multa comminatur quae nunquam facturus sumus.

Vnde